

[Ib Christensen]

økonomiske verdensorden. Det, der virkelig tæller, er en massiv overførelse af økonomisk og teknisk bistand til den fattige verden, og det sker jo ikke blot, fordi man laver noget om på en underorganisations status. Men vi kan altså støtte forslaget.

Det andet, der skal til, er selvfølgelig det, at man ændrer handelspolitikken, så den nye økonomiske verdensorden virkelig kan blive en realitet. Det vil sige, at man skal fjerne sig fra de klart protektionistiske tendenser, der i de seneste år under indtryk af verdenskrisen har vist sig i den industrialiserede verden, herunder også De europæiske Fællesskaber. Dermed kunne man lade handling følge på ordene. Dette er mere ord.

Vi kan godt støtte bestræbelserne for at give denne organisation en bedre status, men det, det drejer sig om i næste omgang, er handling.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg vil gerne sige tak for en meget bred tilslutning til forslaget. Jeg er enig med de ordførere, der har udtalt, at vi har lang vej endnu, når det drejer sig om den økonomiske verdensorden som sådan. Jeg erkender, at der er meget store vanskeligheder inden for de industrialiserede lande med at få skabt den rigtige forståelse for, hvad der skal gøres i de kommende år. Men jeg har opfattet ordførernes – i hvert tilfælde de fleste ordføreres – bemærkninger således, at man finder, at oprettelsen af denne særorganisation er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Det kan selvfølgelig lyde meget interessant, når hr. Steen Folke siger, at industrialisering i sig selv ikke behøver at være noget gode; det må komme den brede befolkning til gode. Heroverfor vil jeg blot sige, hvad hr. Steen Folke vist også havde en bemærkning om, at de, der har presset mest på for at få UNIDO gjort til en særorganisation, er u-landene. Vanskelighederne, modstanden, har været andre steder, og det, vi møder af krav om at komme videre, er krav, som kommer fra udviklingslandene. Det synes jeg er vigtigt at få bemærket.

Kelm-Hansen (S):

Jeg synes, det var dejligt med så bred en tilslutning, men jeg var lidt forbavset over, at fremskridtspartiet ikke kunne være med – specielt på dette område. For hvis der er no-

get, man har brug for i relation til den danske økonomi og det danske erhvervsliv, er det i allérhøjeste grad en økonomisk vækst og en industrialisering i den tredje verden. Det vil man kunne bidrage til netop ved at gå ind for dette forslag om UNIDO.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af overenskomsten om oprettelse af Den fælles Råvarefond.

(Beslutningsforslag nr. B 95. Fremsat 11/3 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kelm-Hansen (S):

Det er en betydningsfuld nyskabelse i det internationale samfund, som Danmark er med til at etablere, når vi ratificerer overenskomsten om oprettelse af Den fælles Råvarefond, eller det vil måske være rigtigere at sige, at det kan blive en betydningsfuld nyskabelse. Tænker man tilbage på den meget besværlige forhandlingsprocedure, som er gået forud, og på de oprindelige krav fra udviklingslandenes side til fondens størrelse, må man nok erkende, at det foreliggende resultat er meget beskedent.

Det bør også nævnes ved denne lejlighed, at når der i det hele taget er kommet et resultat, skyldes det bl.a., at Danmark sammen med en række andre små industrialiserede lande, herunder de øvrige nordiske lande,